

gaaet ind i en Finanslovbehandling med ingen, eller saa godt som ingen, Bevilling til en Foranstaltning, som skulde foretages i Aarets Løb. Det, som den højtærede Trafikminister har gjort i Fjor i stor Stil og i Aar i mindre Stil, er, at han har foreslaaet en Nedsættelse af Bevillingen til næsten intet. I Fjor nedsattes den med 5 Mill. Kr. til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., fordi den højtærede Minister vidste, at der senere kom en Tillægsbevillingslov. Dette er noget, som aldrig før er sket; man har altid haft en Grundbevilling paa Finansloven, og dertil har man føjet Tillægsbevillinger, efterhaanden som man skred fremad.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Slebsager): Ja, man har en Bevilling paa Finansloven, men for ikke at gøre Bevillingen paa Finansloven større, end det er nødvendigt, og for at faa den størst mulige Overensstemmelse mellem Bevilling og Forbrug, er det naturligt, at den Bevilling ikke gøres større, end at tidligere bevilgede, men ikke forbrugte Beløb genbevilges, som saa sammen med det nybevilgede Beløb giver det Forbrug, som der skal være i vedkommende Finansaar. Naar man fra tidligere Aar har bevilgede Beløb, som ikke er forbrugt, er det gammel Praksis, — det har det ærede Medlem Hr. Rode nu ogsaa erkendt —, at man søger dem genbevilget, naar der bliver Brug for dem, — genbevilget paa Tillægsbevillingsloven, saaledes som jeg har sagt, men ikke paa Finansloven, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde, — saa søger man dem genbevilget, for at de sammen med Nybevillingerne kan komme til at dække det Forbrug, som bliver i vedkommende Finansaar. Det er det, jeg har gjort sidste Aar, og det er det, jeg gør i Aar, og det er i fuld Overensstemmelse med tidligere Tidens Praksis; saa kan de ærede Medlemmer, saa ofte de vil, sige, at jeg snakker sort o. s. v. Lige det omvendte er nemlig Tilfældet, for de Herrer har rodet sig ind i en Diskussion om et Forhold, som de ikke fra først var klar over; men nu er de paa det rene med, at det er mig, der har Ret i dette Forhold, og saaledes vil det vedblive at staa.

Mine Tilsagn angaaende Barakkerne gik ud paa, at disse Barakker vil vi stille gratis til Raadighed for Feriekolonierne, og vi vil transportere dem derover. Men er det saa ogsaa Meningen, at Statsbanerne skal bygge Barakkerne op og sætte dem fuldstændig i Stand og gøre dem fuldstændig færdige til Brug? Jeg synes, at det er lige ved at blive et ret stort Krav at stille til Statsbanerne

med Hensyn til Feriekolonien. Feriekoloniens Opretholdelse er en udmærket god Sag, men en Statsbanesag kan det dog ikke godt være. Statsbanerne har vist deres Velvillie overfor dette Foretagende ved at stille Knudshoved gratis til Raadighed siden 1912. Nu tilbyder vi gratis at føre Barakkerne derover. Skal vi saa ogsaa bygge dem op og vedligeholde dem i Fremtiden? Jeg maa have Klarhed over Spørgsmaalet, om det er det høje Tings Mening, at Statsbanerne skal opretholde Feriekolonierne. Men endfin, skal vi stille dem op, saa skal vi stille dem op; men jeg mener, at man bør tage dem, som de er. Vi kan da ikke lade helt nye Barakker opstille; de maa tages, som de er, og som de har været brugt hidtil. Hvordan de er, ved jeg ikke, men naar Statsbanernes Personale har kunnet bruge dem, kan Feriekolonien vel ogsaa bruge dem.

L. Rasmussen: Naar Ministeren ikke ved, hvorledes de Barakker er, der stilles til Raadighed, ikke ved, om de er anvendelige, og ikke ved, hvorledes Bevillingen skal fremskaffes til Opstilling af dem, vil jeg henstille til den højtærede Minister, om han ikke vil tage Forslaget tilbage. Det er jo ikke tiltraadt af Udvalget, og der kan da blive Tid til under Behandlingen af Tillægsbevillingsloven at faa en Ordning tilvejebragt og undersøge, under hvilket Ministerium Sagen bør lægges — for det vil jeg give den højtærede Minister Ret i, at det er ikke en Statsbanesag at opretholde Feriekolonier og bære de Udgifter, der falder ind derunder. Der er ingen i Udvalget, som ikke ønsker, at Statsbanepersonalet skal have deres Plads, men vi vil samtidig gerne have en saadan Ordning, at heller ikke Feriebørnene skal miste noget derved, og naar der er god Villie fra alle Sider, maa en Ordning kunne tilvejebringes. Jeg vil derfor henstille, at den højtærede Minister tager sit Forslag tilbage og vi faar Sagen ordnet paa Tillægsbevillingsloven. Ellers ved jeg ikke, hvorledes vi skal stille os ved Afstemningen, men det kan vel ordnes paa den Maade.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om det rullende Materiel, hvor den højtærede Minister fortæller, at vi har faaet noget at vide, som vi ikke vidste før. Jeg kunde ønske at faa at vide, hvad det er, vi har faaet at vide, som vi ikke har vidst tidligere, men hvad vi ikke har kunnet faa at vide af Ministeren er: hvornaar har en Minister paa Finansloven søgt en Bevilling, der var for lille, og som han vidste skulde